

+45 33 63 27 60

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt tirsdag den 27. januar 2004

Sag 287/2001
(2. afdeling)

Parter

J [REDACTED]

(advokat Jørn Friis)

mod

Patientskadeankenævnet

(kammeradvokaten ved advokat Benedicte Galbo)

Afgørelse i tidligere instans

I tidligere instans er afsagt dom af Vestre Landsrets KB afdeling den 31. maj 2001.

Dommere

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Marie-Louise Andreasen, Wendler Pedersen, Per Sørensen, Marianne Højgaard Pedersen og Thomas Rørdam.

Påstande

Appellanten, J [REDACTED] har nedlagt påstand om,

- 1) at indstævnte, Patientskadeankenævnet, skal anerkende, at hans tabte arbejdsfortjeneste skal beregnes med udgangspunkt i en årsløn på 588.267 kr., subsidiært et mindre beløb, og
- 2) at Patientskadeankenævnet skal anerkende, at hans erstatning for erhvervsevnetab skal beregnes med udgangspunkt i en årsløn på 511.000 kr., subsidiært et mindre beløb.

Patientskadeankenævnet har over for J [REDACTED] påstand 1 påstået stadfæstelse og har over for hans påstand 2 nedlagt påstand om, at erhvervsevnetabserstatningen skal beregnes med udgangspunkt i en årsløn på 444.279 kr.

+45 33 63 27 60

- 2 -

Beløbet på 444.279 kr. fremkommer således:

Grundløn 29.000 kr. pr. måned med tillæg af

1 % feriegodtgørelse og 9 % pensionsbidrag,

i alt 31.900 kr. x 12: 382.800,00 kr.

Udstationeringstillæg for perioden fra den

1. oktober 1993 til den 30. september 1994

med tillæg af 1 % feriegodtgørelse og 9 %

pensionsbidrag, 3. mdr. á 10.647 kr. og 9 mdr.

á 3.282 kr.: 61.479 kr.

I alt: 444.279 kr.

Supplerende sagsfremstilling

For Højesteret er der fremkommet yderligere oplysninger.

Den skattefri rejsegodtgørelse, som J. [redacted] har modtaget i forbindelse med rejser til udlandet, er ydet af arbejdsgiveren i medfør af den dagældende bestemmelse i ligningslovens § 9, stk. 6. Af forarbejderne til denne bestemmelse fremgår bl.a., jf. Folketingstidende 1987-88, tillæg A, spalte 123-125:

"Udlæg efter regning forudsætter som nævnt, at det er muligt at fremskaffe dokumentation – eksterne bilag – for udgifterne. Ved rejse i udlandet af blot lidt længere varighed kan dette i sig selv være vanskeligt, og det er desuden en almindelig erfaring, at det i en række lande i praksis er umuligt at få kvittering for alle udgifter. Det gælder således taxa, mindre gaver, mindre restaurationsbesøg, adgangsbillet til udstillinger m.v. I det omfang, det er muligt, vil foræringsudgifterne derfor blive dækket efter regning med den virkning, at den skattefri godtgørelse kun bliver 25 pct. af de af Ligningsrådet fastsatte godtgørelsesbeløb. Anvendelse af ordningen med udlæg efter regning kan således føre til, at eksportsælgere m.fl. ikke fuldt ud får refunderet de udgifter, der afholdes på virksomhedens vegne.

... Det foreslås derfor, at arbejdsgiveren skattefrit skal kunne udbetale et beløb svarende til 60 pct. af godtgørelsessatsen til dækning af udgifter ved rejse i udlandet, som ikke kan dokumenteres og derfor ikke refunderes ved udlæg efter regning, mens de dokumenterbare udgifter afholdes ved udlæg efter regning."

J. [redacted] arbejdsgiver, B. [redacted] har i en erklæring af 14. marts 2002 bl.a. udtalt:

+45 33 63 27 60

- 3 -

"J [redacted] var ansat som funktionær under følgende vilkår:

Han var ansat med en fast månedsløn, hertil kom et skattepligtigt tillæg efter aftale. I forbindelse med ordrene til Finland fik J [redacted] fra 1993 et skattepligtigt tillæg på kr. 10.000,00 per måned i udstationeringstillæg. J [redacted] arbejdsopgaver blev fordelt på flere personer, hvorfor omfanget af de skattefrie tillæg for efterfølgeren/ne i stillingen for perioden ultimo 1994 til udgangen af 1995 er vanskelig at oplyse om.

1992 var et år, hvor undertegnede blev medejer af firmaet, og vi fik den første store ordre til Finland. Året kan derfor betegnes som et indkøringsår såvel internt som eksternt. I 1993 fik vi en større ordre til Finland og J [redacted] skattefrie tillæg steg, idet udstationeringsperioden blev længere end året før. Denne udvikling var ikke enkeltstående; men forventedes at ligge på nogenlunde samme niveau i 1994 og 1995.

Herudover fik J [redacted] et skattefrit tillæg i.h.t. skattevæsenets regler. Der udbetaltes desuden kørepenge i henhold til statens takster. Her til kommer at Tubotec glasfiber A/S har dækket samtlige udgifter, efter regning.

J [redacted] rejseaktivitet kunne forventeligt i tiden fremover minimum have haft samme omfang i 1994, 1995 og 1996 som i 1993 og også være omfattet af megen rejseaktivitet, hvis han ikke havde haft problemer med sit ben.

I 1993/1994 havde vi fået forhåndstilkendegivelser på store ordrer til Danmark, Polen og Sverige til effektivering i 1995, 1996 og 1997. Det kan oplyses, at Tubo Tec glasfiber A/S fik og effektuerede ordrene."

I en supplerende erklæring af 21. maj 2002 har B [redacted] udtalt:

"Med reference til min tidligere erklæring omkring J [redacted] skal jeg hermed bekræfte, at vi i forbindelse med ordrene til Finland aftalte et tillæg på kr. 10.000,00 pr. måned for arbejder, som medførte udstationeringer.

J [redacted] ville derfor også i perioden fra 1. august 1995 til 14. februar 1996 kunne påregne at bibeholde sit skattepligtige tillæg på kr. 10.000,00 pr. måned. Her til kommer 1 % feriegodtgørelse og 9 % arbejdsgiver indbetalt pensionsbidrag."

I endnu en supplerende erklæring af 4. september 2002 har B [redacted] udtalt:

"Med reference til mine tidligere erklæringer og på given foranledning skal jeg hermed bekræfte at de medarbejdere, der overtog J [redacted] arbejde var udstationeret i perioden 1. august 1995 til 14. februar 1996 i et omfang, der ville have udløst det aftalte udstationeringstillæg på kr. 10.000,00 pr. måned med tillæg af pension m.v.

Det skal understreges, at såfremt J [redacted] ikke som følge af helbredsproblemer havde været afskåret fra at udvise den nødvendige rejseaktivitet, ville de ovenfor anførte rejser have udløst retten til at oppebære det skattepligtige udstationeringstillæg stort kr. 10.000,00 pr. måned med tillæg af pension samt feriegodtgørelse."

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Højesterets begrundelse og resultat

Det fremgår af forarbejderne til den dagældende bestemmelse i ligningslovens § 9, stk. 6, at den skattefri rejsegodtgørelse under udlandsophold skal dække udgifter, som ikke eller kun vanskeligt kan dokumenteres af arbejdstageren. På denne baggrund tiltræder Højesteret, at den skattefri rejsegodtgørelse, som J. [redacted] har modtaget i forbindelse med rejser til udlandet, ikke skal medregnes ved opgørelsen af hans erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og erhvervsevnetab.

J. [redacted] modtog i de sidste 3 måneder af 1993 en skattepligtig udstationeringsgodtgørelse på ca. 10.000 kr. pr. md. I 1994 modtog han i årets første 9 måneder i gennemsnit ca. 3.000 kr. pr. md. i udstationeringsgodtgørelse. På baggrund af hans forklaring og erklæringerne fra hans arbejdsgiver finder Højesteret det tilstrækkeligt godtgjort, at han - hvis skaden ikke var sket ved operationen den 3. oktober 1994 - også i perioden frem til stationærtidspunktet den 14. februar 1996 ville have oppebåret en udstationeringsgodtgørelse, som Højesteret skønsmæssigt fastsætter til 5.000 kr. pr. md., hvortil kommer feriegodtgørelse og pensionsbidrag med i alt 10 %. Da der ved beregningen af den tabte arbejdsfortjeneste herudover skal medregnes grundlønningen på 29.000 kr. pr. md. med samme tillæg på 10 %, skal den tabte arbejdsfortjeneste i perioden opgøres med udgangspunkt i en månedsløn på 37.400 kr., svarende til en årløn på 448.800 kr.

J. [redacted] erstatning for erhvervsevnetab skal opgøres med udgangspunkt i hans samlede erhvervsindtægt i året fra den 1. oktober 1993 til den 30. september 1994, jf. erstatningsansvarslovens § 7, stk. 1. I perioden har han modtaget i alt 61.479 kr. i udstationeringsgodtgørelse incl. 10 % i feriegodtgørelse og pensionsbidrag. Den samlede erhvervsindtægt for dette år fastsættes herefter i overensstemmelse med Patientskadeankenævnets påstand til 444.279 kr.

Thi kendes for ret

Patientskadeankenævnet skal anerkende, at J. [redacted] tabte arbejdsfortjeneste skal beregnes med udgangspunkt i en årløn på 448.800 kr., og at hans erstatning for erhvervsevnetab skal beregnes med udgangspunkt i en årløn på 444.279 kr.

+45 33 63 27 60

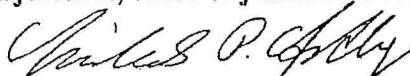
- 5 -

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal Patientskadeankenævnet inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse betale 60.000 kr. til J. [REDACTED]

--00000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 27. januar 2004.

Lisbeth Primdahl Østerby

kontorfuldmægtig